

3^ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΩΡΑΙΟΚΑΣΤΡΟΥ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΓΛΥΚΟΥ ΝΕΡΟΥ

**Ε1 ΤΑΞΗ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΙΩΑΝ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ**

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΓΛΥΚΟΥ ΝΕΡΟΥ

Μια φορά κι έναν καιρό, σε χρόνια μακρινά και ξεχασμένα, ζούσε στο νότιο Καναδά ένας πολύ πλούσιος άνθρωπος μα μοχθηρότατος. Όλοι τον φωνάζανε Κάρχας ο ΜΟΧΘΗΡΟΣ. Ο Κάρχας είχε εκατοντάδες εργοστάσια τα οποία πετούσαν τα απόβλητά στις όμορφες και καταγάλανες λίμνες του Καναδά. Έτσι το καμάρι των ανθρώπων εκεί, δηλαδή το γλυκό νερό των λιμνών και των ποταμών άρχισε να χάνεται. Τα νερά μαύρισαν, και στον πυθμένα, εκεί που άλλοτε έβλεπες πολύχρωμες πέτρες σαν πετράδια που λαμπύριζαν στον ήλιο και ήταν θέαμα μαγευτικό, τώρα δεν έβλεπες τίποτα άλλο εξόν από σκουπίδια, μπουκάλια και άλλα βρώμικα πράγματα. Τα βράδια οι Καναδοί που ζούσαν κοντά στις λίμνες κοιμόταν και στα όνειρά τους έβλεπαν αυτό που ποθούσαν, να ξαναγίνει ο Καναδάς όπως παλιά. Με καθαρά νερά και λιγότερα εργοστάσια. Μα όταν ξυπνούσαν, έπρεπε να αντιμετωπίσουν τη σκληρή πραγματικότητα

Πέρασαν τα χρόνια, απελπισμένοι με ό,τι γινόταν, οι Νότιοι Καναδοί εγκατέλειψαν το τόπο τους και πήγαν να ζήσουνε στον άθικτο απ' όλα αυτά Βόρειο Καναδά. Έναν τόπο ονείρου, ίδιος παράδεισος. Χιλιάδες στρέμματα σκεπάζονταν από πυκνά δάση, εκατοντάδες λίμνες και ποτάμια υπήρχαν εκεί και από τις λίμνες άλλες ήταν κρυμμένες μέσα στα δάση και άλλες όχι. Εκατοντάδες είδη ψαριών γλυκού νερού υπήρχαν σ' αυτές. Σε αυτόν τον ονειρεμένο τόπο ήρθαν να ζήσουν οι Νότιοι, που τον διοικούσε ένας θερμός υποστηρικτής του γλυκού νερού, ο Πέστροφας ο ΚΑΛΟΣ. Ο Β. Καναδάς γέμισε πρόσφυγες που όλο και πλήθαιναν. Ρωτάει ο Πέστροφας την αιτία κι αυτοί του την είπαν με κλάματα:

-Σε ικετεύουμε, σε εκλιπαρούμε, σε θερμοπαρακαλούμε, διώξε τον τύραννο του γλυκού νερού που σε λίγο θα το καταστρέψει ολοκληρωτικά.

-Θα προσπαθήσω να σας βοηθήσω, μα πρέπει να το σκεφτώ. Γιατί αν δε φύγει από 'κει με το καλό θα πρέπει να γίνει πόλεμος και ο πόλεμος δεν είναι παιχνιδάκι.

Τελικά πήρε την απόφασή του. Έστειλε κήρυκες να διαλαλήσουν πως θέλει παλικάρια γερά και θαρραλέα για να γίνουνε στρατιώτες. Ύστερα οι κήρυκες ανήγγειλαν το λόγο του πολέμου. Οι περισσότεροι νέοι μόλις τον άκουσαν πήγαν να καταταχτούν. Ο Πέστροφας, αφού μάζεψε αρκετούς άρχισε να τους γυμνάζει και φρόντισε να μάθουν τέλεια την τέχνη του πολέμου.

<<Γενναίοι μου πολεμιστές, ελπίζω γρήγορα να τελειώσει ο πόλεμος και να γυρίσετε στα σπίτια σας, μα πρέπει να νικήσουμε κι όχι να ηττηθούμε!>>

Κι αυτοί παίρνοντας θάρρος εξασκούσαν πιο σκληρά.

Αφού ετοίμασε το στρατό του κήρυξε τον πόλεμο στον Κάρχα. Πρώτα όμως έστειλε αγγελιοφόρους για να προτείνουμε ειρήνη, μα οι Καρχαρίες, δηλαδή ο Κάρχας και οι οπαδοί του, την απέρριψαν και ακόμα βασάνισαν και σκότωσαν τους απεσταλμένους. Ξεκίνησαν τότε οι Πέστροφες για να διώξουν τον τύραννο του γλυκού νερού. Ύστερα από πολλές μέρες πορείας, αφού πέρασαν από βουνά, δάση και λαγκάδια ο στρατός τους συναντήθηκε με τους Καρχαρίες στον ορμητικό ποταμό Νέλσον. Εκείνα τα χρόνια ο ποταμός Νέλσον ανήκε στην επικράτεια του Κάρχα και ήταν από εκείνους τους μολυσμένους ποταμούς. Όταν έφθασαν οι Πέστροφες αντίκρισαν ένα βρώμικο και μαύρο ποταμό όπου κάθε λίγο και λιγάκι τα ορμητικά νερά κατέβαζαν σακούλες, μπουκάλια και διάφορα άλλα σκουπίδια. Δε θύμιζε σε τίποτα το ποτάμι με το κρυστάλλινο νερό που παλιότερα φαινόταν πολύχρωμο, γιατί ο πυθμένας του ήταν γεμάτος πολύχρωμες πέτρες. Τα βράδια τα αστέρια και το φεγγάρι καθρεφτίζονταν στα νερά του ποταμού σαν φόρεμα νεράιδας που καθόταν στις πηγές του και τραγουδούσε.

Αλίμονο όμως! Τίποτα απ' όλα αυτά δεν υπήρχε. Ούτε τη μέρα, ούτε τη νύχτα υπήρχε διαφορά στο χρώμα του νερού. Μαύρο την ημέρα, μαύρο και τη νύχτα.

Οι δυο στρατοί για μία εβδομάδα δεν άρχιζαν τον πόλεμο. Απέφευγαν να κάνουν μάχη ανοιχτά γιατί δεν ήξεραν πόσοι ήταν οι αντίπαλοι, αν ήταν θαρραλέοι ή πόσο ψηλό ήταν το ηθικό τους. Έτσι, οι αρχηγοί των δυο στρατών προσπαθούσαν να νικήσουν τους αντιπάλους με πονηριές. Πολλές ιδέες σκέφτηκαν μα δεν τις έβρισκαν αποτελεσματικές. Τέλος ο Κάρχας σκέφτηκε ένα σατανικό σχέδιο. Θα έστειλαν μια δύναμη στρατιωτών να μολύνουν τις λίμνες και τα ποτάμια του Βορρά, έτσι οι στρατιώτες του Πέστροφα θα έπρεπε να φύγουν απ' τον Νότο για να προστατέψουν τη χώρα τους. Όλοι το δέχτηκαν με ενθουσιασμό φωνάζοντας: <<Ζήτω ο Κάρχας ο ΜΟΧΘΗΡΟΣ!>>.

Στο μεταξύ, ο Πέστροφας εξέταζε τη όχθη και το βάθος του ποταμού για να περάσει ο στρατός του. Μια μέρα όμως, τον περικύκλωσαν κάποιοι Καρχαρίες που είχαν περάσει στο στρατόπεδο των Πεστρόφων χωρίς να τους δουν εκείνοι. Πάλεψε γενναία μα ήταν περισσότεροι, τον καταπόνεσαν και τον έπιασαν αιχμάλωτο. Χαρές που έκανε ο Κάρχας μόλις τον είδε! Τον περιγέλασε, τον έβρισε και τέλος τον άφησε μισοπεθαμένο απ' τις ξυλιές.

-Καλά να πάθεις που θες να με πολεμήσεις, τώρα την έπαθες.

-Γελάει καλύτερα όποιος γελάει τελευταίος, ψέλλισε ο Πέστροφας γεμάτος πόνος και οργή.

-Σιγά, τι θα μου κάνεις; του απάντησε ο Κάρχας προκλητικά.

Ύστερα διέταξε να τον αφήσουν σε μια σκηνή χωρίς τίποτα.

Οι σκηνές του στρατοπέδου του Κάρχα ήταν κολλητά η μία με την άλλη και αυτή που είχαν πετάξει τον Πέστροφα ήταν δίπλα από τη βασιλική σκηνή. Έτσι, ύστερα από μια μέρα, όταν συνήλθε, άκουσε όλα τα σιχαμερά σχέδια των Καρχαριών. Είχαν ήδη στείλει ένα απόσπασμα στον Β. Καναδά για να μολύνουν τα νερά του και τώρα σκέφτονταν τρόπο για μια ολοκληρωτική καταστροφή των Πεστρόφων. Όταν το άκουσε αυτό ο αιχμάλωτος το αίμα του άρχισε να βράζει για εκδίκηση. Το πρόσωπο του γλόμιασε από θυμό. Πήγε σιγά-σιγά πίσω απ' τον φρουρό και αρπάζοντάς τον από το στόμα τον ξάπλωσε καταγής: <<Μη βγάλεις άχνα>>. του ψιθύρισε απειλητικά. Ύστερα τον ξέντυσε και φόρεσε τη στολή του ενώ αυτόν τον έντυσε με τα δικά του.

Αφού περίμενε λίγο βγήκε κρυφά απ' την σκηνή. Ήταν νύχτα. Προχώρησε για την έξοδο του καταυλισμού. Δεν τον σταμάτησαν. Μα κάποιος τον αναγνώρισε και τραβώντας το σπαθί του όρμησε ουρλιάζοντας. Ο Πέστροφας όμως, κατάφερε κολυμπώντας να φτάσει στους στρατιώτες του, που βλέποντάς τον, ήρθαν να βοηθήσουν. Όλοι οι στρατηγοί χάρηκαν όταν τον είδαν. Αυτός όμως ήταν ανήσυχος. Τους είπε για τα σχέδια του Κάρχα και αμέσως μετά έφυγε τρέχοντας με το καλύτερο τάγμα του στρατού του, το τάγμα των Σολομών, για να χτυπήσει τους Ξιφίες, τη φάλαγγα που έστειλε ο Κάρχας στο Βορρά.

Μέρες έτρεχε και τελικά είδε μακριά την εχθρική φάλαγγα. Την προσπέρασε αθόρυβα και της έστησε ενέδρα. Τα πρώτα αστέρια είχαν ήδη φανεί στον ουρανό όταν πέρασε η εχθρική φάλαγγα. Μόλις δόθηκε το σύνθημα οι Σολομοί όρμησαν κραδαίνοντας τα σπαθιά τους. Οι Ξιφίες πανικοβλήθηκαν. Χιλιάδες κορμιά έπεσαν στη γη. Αλογα χωρίς αναβάτες βρίσκονταν παντού. Το πρωί βρήκε τους Σολομούς να κυνηγάνε το τελευταίο μπουλούκι εχθρών. Αυτή η νίκη ανέβασε το ηθικό των Πεστρόφων, ενώ κατέβασε το ηθικό των Καρχαριών. Ο Πέστροφας έβλεπε πως η νίκη δεν ήταν μακριά.

Έτσι μια μέρα που οι εχθροί έκαναν επίθεση, αυτός προσποιήθηκε τεχνητή υποχώρηση. Όταν το είδαν αυτό οι Καρχαρίες νόμισαν πως υποχώρησαν αληθινά. Έτσι γύρισαν στο στρατόπεδό τους κι άρχισαν να γλεντάνε τη νίκη τους. Βράδιασε και οι Καρχαρίες, μεθυσμένοι πήγαν για ύπνο χωρίς να βάλουν φρουρούς. Αυτό ήταν! Έπεσαν στη παγίδα του Πέστροφα χωρίς να το υποψιαστούν καθόλου. Τα μεσάνυχτα οι Πέστροφες γύρισαν και όρμησαν στους κοιμισμένους Καρχαρίες. Για δυο ώρες δεν άκουγες παρά μόνο στριγκλίες,

κλαγγές όπλων και βλαστήμιες. Η καταστροφή που έπαθαν οι Καρχαρίες ήταν τρομερή.

Μόνο τότε ο Κάρχας δέχτηκε να υπογράψει ειρήνη. Ο Πέστροφας χάρηκε πολύ γιατί μήνες τώρα πολεμούσαν, μα τη δέχτηκε με έναν όρο: Να φύγει ο Κάρχας με τους ανθρώπους του απ' τον Καναδά. Ο Κάρχας τον δέχτηκε και σε λίγες μέρες άφηνε για πάντα την όμορφη αυτή χώρα.

Ο Πέστροφας κάλεσε τους πρόσφυγες και τους είπε:

-Αγαπητοί, σας απάλλαξα από τον Κάρχα, μα θα ήθελα να σας βοηθήσω και στην καθαριότητα του γλυκού νερού. Σας παρακαλώ, επιτρέψτε μου να σας βοηθήσω.

-Ευχαριστούμε πάρα πολύ. Δεν νομίζουμε πως θα τα καταφέρουμε καλύτερα μόνοι μας, γι' αυτό μετά χαράς δεχόμαστε τη βοήθειά σας.

Η πρώτη τους ενέργεια ήταν να καταστρέψουν τα περισσότερα εργοστάσια και να καθαρίσουν τον τόπο εκεί γύρω. Ύστερα έβαλαν μεγάλους σωλήνες να ρουφάνε τα βρομόνερα και τα σκουπίδια απ' τις λίμνες και τα ποτάμια.. Έτσι τα ποτάμια και οι λίμνες καθαρίστηκαν και οι πρόσφυγες γύρισαν χαρούμενοι στα σπίτια τους .

Ύστερα από κάμποσα χρόνια , μιαν άνοιξη ο Πέστροφας με τους αυλικούς του βγήκαν να πάνε μια βόλτα . Είδαν τότε ένα ψάρι που δεν το είχαν ξαναδεί . Σκέφτηκαν να του δώσουν ένα όνομα , μα δεν έβρισκαν κατάλληλο . Τέλος , ένας σύμβουλος είπε να του δώσουν το όνομα <<ΠΕΣΤΡΟΦΑ>> σαν του αρχηγού τους.

Όλοι το βρήκαν πολύ καλό .

Έτσι βγήκε το όνομα του ψαριού που μπορεί να ζει μόνο στο γλυκό νερό , προς τιμήν του Πέστροφα που πολέμησε για χάρη του. Ενώ το <ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ>> βγήκε απ' τον Κάρχα , που καθώς έφευγε απ' τον Καναδά είδε δίπλα στο καράβι του ένα μεγάλο ψάρι να τρώει ένα άλλο και για να το ονομάσει , του έδωσε το όνομά του, προσθέτοντας και μερικά γράμματα.